नस्तःनासिकायां ॥२४॥२५॥२६॥२७॥२८॥२९॥ कतक० ॥८४॥ इतिरामा०वा०यु० द्विनवतितमःसर्गः ॥ ९२ ॥ ॥७॥ ॥ ७ ॥ अथरावणद
त्तांतमाह ॥ ततइत्यादि ॥ सचिवाअवशिष्टमुपार्श्वादिमंत्रिणः अवज्ञाय अवक्षिप्ता ज्ञा ज्ञानंयस्यतस्मै पुत्रवधदत्तांतज्ञानरहितायेत्यर्थः ॥ तीर्थस्तु अवज्ञाय अभिज्ञाय

एवमुक्तःसरामेणमहात्माहरियूथपः॥ लक्ष्मणायददौनस्तःसुषेणःपरमौषधं ॥ २४ ॥ सतस्यगंधमाघ्रायविशल्यःसमपद्यत ॥ तदा
निर्वेदनश्चैवसंरुद्धप्राणएवच ॥ २५॥ विभीषणमुखानांचसुहृदांराघवाज्ञया ॥ सर्ववानरमुख्यानांचिकित्सामकरोत्तदा ॥ २६ ॥
ततःप्रकृतिमापन्नोरुतशल्योगतक्लमः॥ सौमित्रिर्मुमुदेतत्रक्षणेनविगतज्वरः ॥ २७ ॥ तदैवरामःप्लवगाधिपस्तथाविभीषणश्चर्क्ष
पतिश्चवीर्यवान् ॥ अवेक्ष्यसौमित्रिमरोगमुत्थितंमुदाससैन्याःसुचिरंजहर्षिरे ॥ २८ ॥ अपूजयत्कर्मसलक्ष्मणस्यसुदुष्करंदाशर
थिर्महात्मा॥ बभूवहृष्टोयुधिवानरेंद्रोनिशम्यतंशक्रजितंनिपातितं॥ २९॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येयुद्धकांडे
द्विनवतितमःसर्गः॥ ९२॥ ॥७॥ ॥७॥ ततःपौलस्त्यसचिवाःश्रुत्वाचेंद्रजितोवधं ॥ आचचक्षुरवज्ञायदशग्री
वायसत्वराः॥ १ ॥ युद्धेहतोमहाराजलक्ष्मणेनतवात्मजः॥ विभीषणसहायेनमिषतांनोमहाद्युतिः ॥ २ ॥ शूरःशूरेणसंगम्यसंयुगे
ष्वपराजितः॥ लक्ष्मणेनहतःशूरःपुत्रस्तेविबुधेंद्रजित्॥ ३॥ गतःसपरमान्लोकान्शरैःसंतर्प्यलक्ष्मणं ॥ सतंप्रतिभयंश्रुत्वावधंपुत्र
स्यदारुणं ॥ ४॥ घोरमिंद्रजितःसंख्येकश्मलंप्राविशन्महत्॥ उपलभ्यचिरात्संज्ञांराजाराक्षसपुंगवः॥५॥ पुत्रशोकाकुलोदीनोवि
ललापाकुलेंद्रियः॥ हाराक्षसचमूमुख्यममवत्सहावल॥ ६॥

दृष्ट्वा॥पूर्वंश्रुत्वा पश्चाद्युद्धभूमिंगत्वा प्रत्यक्षीकृत्याचचक्षुरित्यर्थमाह॥१॥
मिषतांनइति ॥ योद्धृराक्षसैर्दर्शनात् छत्रिन्यायेनबोध्यं मिषतोऽनादृत्येत्यर्थः ॥२॥ विबुधान् देवानिंद्रंच जयतीतिविबुधेंद्रजित् ॥३॥ परमान्लोकान्वीरप्राप्यानितिभावः
दारुणं शोकजनकत्वात् प्रतिभयं अतिभयंकरं ॥ ४ ॥ घोरं तीक्ष्णं ॥ कश्मलं मूर्छां ॥ ५ ॥ ६ ॥